

คดีหมายเลขคำที่ อม. ๓/๒๕๕๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๘/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมบัติ อุทัยสาง ผู้คัดค้าน

เรื่อง โจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามลำดับ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒, ๓๓ ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องทุกตำแหน่งดังกล่าว ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี รวม ๓ ตำแหน่ง

แต่คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านตรวจสอบความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านแล้ว ปรากฏว่าผู้คัดค้านไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากของตนหรือคู่สมรสคือนางสุจิวรรณ อุทัยสาธ ภริยา ที่อยู่ในชื่อของบุตร หรือที่คู่สมรสมีชื่อร่วมกับบุตร จำนวน ๕ บัญชี โดยยอดเงินในบัญชีเงินฝากที่ไม่ได้แสดงดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ผู้คัดค้านพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เป็นเงินรวม ๑๐๖,๒๖๕,๕๑๐.๕๒ บาท ผู้คัดค้านชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านว่า เงินในบัญชีเงินฝากทั้ง ๕ บัญชี เป็นของบุตรของผู้คัดค้าน ๓ คน ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว เหตุที่มีชื่อนางสุจิวรรณมีชื่อร่วมเป็นเจ้าของบัญชีด้วยเนื่องจากบุตรแต่ละคนจะปลูกสร้างบ้านของตน จึงต้องการให้นางสุจิวรรณช่วยดำเนินการเกี่ยวกับปลูกสร้าง คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านได้พิจารณาคำให้การของผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณประกอบพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วเห็นว่าคำให้การขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน และขาดเหตุผลสนับสนุนให้น่าเชื่อถือ เชื่อว่าเงินในบัญชีเงินฝากทั้งหมดเป็นของผู้คัดค้าน การที่ผู้คัดค้านไม่แสดงบัญชีเงินฝากของตนหรือคู่สมรสทั้ง ๕ บัญชีดังกล่าว เพื่อปกปิดจำนวนทรัพย์สินที่แท้จริงของตน โดยผู้ร้องมีมติเห็นชอบตามนั้น ขอให้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินของตนเองและคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของบุตร หรือที่คู่สมรสมีชื่อร่วมกับบุตร ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี รวม ๓ ตำแหน่ง จำนวน ๕ บัญชี กับห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่มิได้วินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ และให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๕

ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณ อุทัยสาธ ภริยา มีทรัพย์สินที่เป็นเงินสดประมาณ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อยู่แล้วในปี ๒๕๓๓ ขณะนั้นผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งเป็นตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่ได้กำหนดให้เป็นตำแหน่งที่ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณเห็นสมควรยกเงินให้บุตรสาว ๒ คน ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว คือนางสาวบุรณี และนางสาววิชรญา อุทัยสาธ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อเป็นหลักประกันทุนการศึกษาในต่างประเทศและเป็นทุนสำหรับปลูกบ้านของบุตรเมื่อมีครอบครัว เมื่อบุตรสาวทั้งสองได้รับแล้ว ได้มอบเช็คคืนให้นางสุจิวรรณ เพื่อให้นางสุจิวรรณบริหารจัดการเงินดังกล่าวตามแต่จะเห็นสมควรเพื่อให้มีดอกผล เพราะขณะนั้นบุตรสาวทั้ง ๒ คน ยังอยู่ระหว่างศึกษา และยังไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงิน จึงถือว่าเงินดังกล่าวเป็นของบุตรแล้วจากนั้นผู้คัดค้านได้เปลี่ยนแนวการลงทุนด้วยการไปซื้อหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ จำนวนร้อยละ ๖๐ ของหุ้นทั้งหมด คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖,๘๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเหตุให้การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกในชีวิตข้าราชการพลเรือนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ของผู้คัดค้านในขณะที่เข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ผู้คัดค้านมีเงินสดอยู่เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ปลายปี ๒๕๓๗ เงิน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บุตรสาวทั้ง ๒ คน ฝากให้บริหารจัดการ เพิ่มสูงขึ้นเป็นเงินรวมประมาณ ๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณแบ่งเงินออกเป็น ๓ ส่วนเท่า ๆ กัน ส่วนละประมาณ ๒๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วแบ่งให้บุตรสาวทั้ง ๒ คน รวมทั้งนายพิทย อุทัยสง บุตรชาย คนละ ๑ ส่วน ปี ๒๕๔๐ บุตรทั้งสามประสงค์จะขอเงินดังกล่าวคืน เพื่อฝากเปิดบัญชีของตนเอง นางสุจิวรรณ ทขอยคืนให้ตามจังหวะเวลาของการถอนเงินฝากในบัญชีต่าง ๆ ของธนาคารอื่น หรือรอการไถ่ถอนพันธบัตรรัฐบาล หรือลูกหนี้ที่กู้เงินครบกำหนด ซึ่งอาจจะช้าบ้างเร็วบ้าง ไม่เฉพาะเจาะจง โดยฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากของบุตรทั้งสามที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี ตามที่ปรากฏในคำร้อง ส่วนเหตุที่นางสาวชิรญาขอให้นางสุจิวรรณมีชื่อในบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ เพิ่มขึ้นอีก ๑ คน เพราะนางสาวชิรญาจะสมรส หากให้มารดาเป็นส่วนเป็นเจ้าของบัญชีและมีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินในบัญชีด้วยน่าจะเป็นการดีกว่า สำหรับบัญชีเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๑๐๒๑๖-๑ นายพิทยขอให้นางสุจิวรรณลงชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากตั้งแต่วันที่เริ่มเปิดบัญชี เพราะนายพิทยกำลังเตรียมตัวจะไปเรียนต่างประเทศเป็นเวลานาน จะไม่สามารถทำธุรกรรมใด ๆ การให้นางสุจิวรรณมีชื่ออยู่ในบัญชีด้วยความสะดวกในการทำธุรกรรมต่าง ๆ กับธนาคาร ต่อมานางสุจิวรรณให้รางวัลที่นายพิทยเรียนจบปริญญาโท ด้วยการโอนเงินเข้าบัญชีของนายพิทยอีก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๔๓ บุตรทั้งสามจะปลูกบ้านของตนเองในที่ดินที่ผู้คัดค้านซื้อให้ ซึ่งต้องใช้เวลาเตรียมการหลายปีแต่บุตรทั้งสามไม่มีเวลาว่างพอที่จะรับผิดชอบงานเตรียมการปลูกบ้านด้วยตนเองได้ อีกทั้งไม่คุ้นเคยและขาดประสบการณ์ จึงตัดสินใจมอบงานเตรียมการปลูกบ้านทั้งหมดให้นางสุจิวรรณเป็นผู้รับผิดชอบแทน และเป็นเหตุให้ต้องโอนเงินในบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชี ที่สาขาคอนแวนต์ ไปฝากที่สาขาพุทธมณฑล ซึ่งอยู่ใกล้

กับบ้านของนางสุจิวรรณ และขอให้นางสุจิวรรณมีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากที่ขอเปิดใหม่ทั้ง ๖ บัญชี โดยบัญชีออมทรัพย์พิเศษจำนวน ๓ บัญชี สะดวกที่จะเบิกจ่ายในงานเตรียมการปลูกบ้านยิ่งกว่าบัญชีเดิม ซึ่งเป็นประเภทประจำ ๒๔ เดือน ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๘ เริ่มมีงานก่อสร้างบ้านของบุตรทั้งสาม และมีการจ่ายเงินเกี่ยวกับการเตรียมงานก่อสร้าง รวมทั้งจ่ายเงินมัดจำในสัญญาต่าง ๆ นางสุจิวรรณจะสำรองจ่ายเงินของตนเองไปก่อนแล้วไปหักกลบลบหนี้กับบุตรภายหลัง เห็นได้จากบัญชีที่สาขาพุทธมณฑล ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ มีเงินรวม ๑๐๔,๕๔๘,๘๐๔.๐๕ บาท เปรียบเทียบกับยอดรวมของบัญชีที่สาขาขอนแก่นในปี ๒๕๔๓ แล้ว ลดจากเดิมเป็นเงิน ๕,๕๖๗,๗๘๘.๖๕ บาท การให้นางสุจิวรรณมีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากจึงมีเจตนาเพื่อให้งานของบุตรดำเนินต่อไปได้ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันของคนในครอบครัวจะสามารถค้ำกับบุตร ตามลักษณะของสังคมไทยเท่านั้น ความเห็นของผู้ร้องว่าเงินที่นางสุจิวรรณมอบให้นางบุรณี กาญจนถวัลย์ และนางวิชรญา เพิ่มภูศรี (เปลี่ยนคำนำหน้าและชื่อสกุลหลังจากสมรส) เป็นเช็คคนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่นางสุจิวรรณจำธนาคารที่ออกเช็คไม่ได้ ไม่น่าเชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไปนั้น เป็นเพราะระหว่างปี ๒๕๒๑ - ๒๕๓๓ นางสุจิวรรณเป็นนักธุรกิจซื้อขายที่ดินที่มีเงินผ่านมือหลายร้อยล้านบาท ต้องออกเช็คอยู่ตลอดเวลา นับร้อย ๆ ฉบับ เป็นเช็คหลายธนาคาร สำหรับบุตรสาว ๒ คน เหตุที่จำไม่ได้เพราะเป็นนักศึกษาสนใจจำนวนเงินมากกว่าจะสนใจว่าเป็นเช็คของธนาคารใด ส่วนที่ผู้ร้องมีความเห็นว่านายพิทยได้รับเงินจากนางสุจิวรรณมากกว่าบุตรคนอื่น ๆ นั้น เป็นเงินที่ผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณมอบให้ต่างหากจากส่วนที่เป็นของนายพิทย เพื่อให้ขยายต่อเติมบ้านที่นายพิทยกำลังจะก่อสร้าง เป็นการเตรียมการล่วงหน้าสำหรับผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณจะย้ายไปอยู่กับนายพิทย ส่วนกรณีที่ผู้คัดค้านมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๘๘๖,๐๐๐ บาท ในระยะเวลา ๔ ปี ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ นั้น เงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้มาจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการอีก ๒๘,๘๘๖,๐๐๐ บาท เป็นเงินฝากกับหลักทรัพย์ที่ผู้คัดค้านยังเหลือเก็บอยู่บางส่วน ดอกเบี้ยเงินเดือน และเบี้ยประชุม เป็นต้น

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำคัดค้าน เอกสารประกอบคำคัดค้าน รวมทั้งพยานหลักฐานที่ได้สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้คัดค้านเคยดำรงตำแหน่ง ๓ ตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องทุกตำแหน่งดังกล่าว รวม ๕ ครั้ง คือ ตำแหน่งประธานกรรมการ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กรณีเข้ารับตำแหน่ง ขึ้นเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓ กรณีพ้นจากตำแหน่ง
ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕
ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กรณีเข้ารับตำแหน่ง ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔
กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ขึ้นเมื่อวันที่ ๓
ตุลาคม ๒๕๔๖ และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
กรณีเข้ารับตำแหน่ง ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐
พฤศจิกายน ๒๕๔๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ขึ้นเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
โดยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้คัดค้านแสดงต่อผู้ร้อง ทั้ง ๕ ครั้ง ผู้คัดค้านไม่ได้แสดง
รายการทรัพย์สินอันได้แก่เงินซึ่งอยู่ในบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่มีชื่อบุตรเป็นเจ้าของ
และที่มีชื่อนางสุจิวรรณกับบุตรร่วมกันเป็นเจ้าของ รวม ๕ บัญชี อันมีรายละเอียดดังนี้

๑. บัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางบุรณี กาญจนถวัลย์ บุตร เป็นเจ้าของบัญชี และบัญชีเงินฝากที่มีชื่อ
นางสุจิวรรณร่วมกับนางบุรณี เป็นเจ้าของบัญชี

๑.๑ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ นางบุรณีเปิดบัญชีเงินฝากประจำกับสาขาขอนแก่น
เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ฝากด้วยเช็คธนาคารกสิกรไทย สาขาสะพานพระปิ่นเกล้า ของนางสุจิวรรณ
จำนวน ๓ ฉบับ เลขที่ ๘๗๕๕๔๖๔ จำนวนเงิน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เลขที่ ๕๕๖๑๓๖๗ จำนวนเงิน
๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๕๕๗๗๔๔ จำนวนเงิน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ต่อมาในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓ ได้ถอนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยรวมเป็นเงิน ๓๕,๘๓๓,๑๐๗.๐๘ บาท
ปิดบัญชีนี้ แล้วโอนไปฝากเปิดบัญชีที่สาขาพุทธมณฑล ตาม ๑.๒ และ ๑.๓

๑.๒ บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๓๖-๒ ชื่อบัญชีนางบุรณี กาญจนถวัลย์
และ/หรือนางสุจิวรรณ อุทัยสง จำนวนเงิน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุคนหนึ่งคนใดมีอำนาจสั่งจ่าย
และปิดบัญชีได้ และมีเงื่อนไขให้โอนดอกเบี้ยเข้าฝากในบัญชีเงินฝากตาม ๑.๓

๑.๓ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๔๖-๘ ชื่อบัญชีนางบุรณี กาญจนถวัลย์
และ/หรือนางสุจิวรรณ อุทัยสง จำนวนเงิน ๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยระบุเงื่อนไขการสั่งจ่ายให้คนใด
คนหนึ่งสั่งจ่ายและปิดบัญชีได้

๒. บัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางสุจิวรรณร่วมกับนางสาวชิรญา อุทัยสง บุตรเป็นเจ้าของบัญชี

๒.๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๐ นางสาวชิรญาเปิดบัญชีเงินฝากประจำกับสาขาขอนแก่น เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ ฝากด้วยเช็คธนาคารกสิกรไทย สาขาบางเขน เลขที่ ๔๑๔-๒๔๔๕ จำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ นางสาวชิรญาได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจลงนามและเงื่อนไขการสั่งจ่ายโดยเพิ่มผู้มีอำนาจลงนามและสั่งจ่ายอีก ๑ คน คือ นางสุจิวรรณ ต่อมาวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ นางสุจิวรรณนำเงินเข้าฝากเพิ่มในบัญชีนี้จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ ได้โอนเงินจากบัญชีนี้จำนวน ๑๕,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ไปฝากเข้าบัญชีตาม ๒.๒ ส่วนบัญชีนี้ถูกถอนเงินเพื่อปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ จำนวนเงิน ๑๕,๘๔๗,๐๓๕.๕๘ บาท

๒.๒ สาขาพุทธมณฑล บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๑๕-๐ ชื่อบัญชี นางสาวชิรญา อุทัยสง หรือนางสุจิวรรณ อุทัยสง โดยโอนเงินจากบัญชีตาม ๒.๑ ฝากร่วมกับเช็ค จำนวน ๕๗๕,๕๓๕.๕๓ บาท รวมเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒.๓ ในวันเดียวกับที่เปิดบัญชีเงินฝากตาม ๒.๒ บุคคลทั้งสองยังได้เปิดบัญชีออมทรัพย์ ที่สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ โดยมีเงื่อนไขเพื่อรับโอนดอกเบี้ยจากบัญชีตาม ๒.๒

๓. บัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางสุจิวรรณร่วมกับนายพิทย อุทัยสง บุตร เป็นเจ้าของบัญชี

๓.๑ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ นายพิทย และนางสุจิวรรณเปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๒๑๖-๑ ชื่อบัญชีนายพิทย อุทัยสง หรือนางสุจิวรรณ อุทัยสง ด้วยเงินสดจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ นางสุจิวรรณโอนเงินจากสาขาขอนแก่น บัญชีเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ชื่อบัญชีนางสุจิวรรณ อุทัยสง จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๕.๒๔ บาท เข้าฝากบัญชีนี้ และบัญชีนี้ถูกถอนเงินเพื่อปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวนเงิน ๒๕๖,๕๖๘.๔๖ บาท

๓.๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ นายพิทย และนางสุจิวรรณ เปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ จำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเงินฝาก เปิดบัญชีส่วนหนึ่งจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โอนมาจากบัญชีตาม ๓.๑ และอีกส่วนหนึ่งฝากด้วยเช็ค ธนาคารกสิกรไทย สาขาซอยถนนสิรินธร เลขที่ ๕๖๕-๔๑๘-๗ จำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ ได้โอนเงินเข้าฝากเพิ่มเติมในบัญชีนี้อีกจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยส่วนหนึ่ง

เป็นเงินโอน จำนวน ๑๕,๗๘๒,๔๒๕.๖๖ บาท และอีกส่วนหนึ่งเป็นเช็คธนาคารกสิกรไทย สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๕๖ จำนวนเงิน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท

๓.๓ ในวันเดียวกับที่เปิดบัญชีเงินฝากตาม ๓.๒ บุคคลทั้งสองยังได้เปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ ชื่อบัญชีนายพิทย อุทัยสาธ หรือนางสุจิวรรณ อุทัยสาธ จำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท เพื่อรับโอนดอกเบี้ยจากบัญชีเงินฝากตาม ๓.๒

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ผู้ร้องประชุมและมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้าน ต่อมาวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมของผู้ร้องมีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านว่า ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องทุกตำแหน่งดังกล่าว ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี โดยไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากของตนหรือคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของบุตร หรือที่คู่สมรสมีชื่อร่วมกับบุตร จำนวน ๕ บัญชี เพื่อปกปิดจำนวนทรัพย์สินที่แท้จริงของตน เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

พิเคราะห์แล้วเห็นสมควรวินิจฉัยเป็นประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจเสนอเรื่องในส่วนที่เกี่ยวกับผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยให้ศาลนี้วินิจฉัยหรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยต่อไป ส่วนมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดด้วยโดยอนุโลม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจ หรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะ

การจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ เมื่อองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นรัฐวิสาหกิจซึ่งตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗ และผู้คัดค้านเริ่มดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ พ้นจากตำแหน่งในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ อันเป็นการดำรงตำแหน่งในระหว่างที่พระราชบัญญัติดังกล่าวยังมีผลใช้บังคับ ผู้คัดค้านจึงเป็นกรรมการของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้นำมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้ผู้ร้องเสนอเรื่องให้ศาลนี้วินิจฉัยกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ มาใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่ผู้ร้องกำหนดโดยอนุโลม แต่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ร้องได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เป็นผู้บริหารระดับสูงซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ให้หมายความรวมถึงกรรมการของรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นตำแหน่งที่ต้องเสนอเรื่องให้ศาลนี้วินิจฉัย ทั้งนี้ให้ประกาศดังกล่าวใช้บังคับย้อนหลังไปนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้บังคับ คือวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เช่นนี้เห็นว่า ในขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้ร้องยังไม่ได้ประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นตำแหน่งที่ต้องเสนอเรื่องให้ศาลนี้วินิจฉัย ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ต่อมาในระหว่างพิจารณาคดี ผู้ร้องได้ประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นผู้บริหารระดับสูง ซึ่งหมายความรวมถึงกรรมการของรัฐวิสาหกิจ เป็นตำแหน่งที่ต้องเสนอเรื่องให้ศาลนี้วินิจฉัย ทั้งยังกำหนดให้มีผลบังคับใช้ย้อนไปตั้งแต่วันที่ผู้ร้องยื่นคำร้อง ก็มีทำให้ผู้ร้องกลับมีอำนาจเสนอเรื่องในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวให้ศาลนี้วินิจฉัยได้ ศาลไม่รับคำร้องในส่วนนี้ไว้พิจารณา สำหรับที่ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ย่อมเป็นรัฐมนตรีอันอยู่ในคำจำกัดความของคำว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ (๒) ส่วนตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้น
ย่อมเป็นข้าราชการการเมืองอื่น อันอยู่ในคำจำกัดความของคำว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๔ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐)
ดังนั้น ผู้คัดค้านจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตร
ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
พ้นจากตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๒ และ ๓๓
ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อมามีว่า เงินในบัญชีเงินฝากที่ผู้คัดค้านไม่ได้แสดงทั้ง ๕ บัญชีข้างต้น เป็นของผู้คัดค้าน
และนางสุจิวรรณหรือไม่ ในการวินิจฉัยปัญหาข้อนี้จำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความก่อนว่าผู้คัดค้าน
และ/หรือนางสุจิวรรณ อุทัยสง่า ภริยาของผู้คัดค้าน เป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากที่ผู้คัดค้านไม่ได้
แสดงให้ปรากฏในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องหรือไม่ เห็นว่า บัญชีเงินฝาก
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ และสาขาพุทธมณฑลทั้ง ๕ บัญชีที่กล่าวมาข้างต้น มีการเคลื่อนไหว
ทางบัญชีที่สัมพันธ์กัน โดยในส่วนของนางบุรณีและนางสุจิวรรณปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๒๒ ร. ๒๓
และ ร. ๒๕ ว่าเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ นางบุรณีได้เปิดบัญชีเงินฝากที่สาขาคอนแวนต์
เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ฝากด้วยเช็คของนางสุจิวรรณ ๓ ฉบับ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
และปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓ แล้วนำเงินจากการปิดบัญชียี่ไปเปิดบัญชีเงินฝาก
ที่สาขาพุทธมณฑล เลขที่บัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๓๖-๒ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่บัญชี
๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๔๖-๘ จำนวน ๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท ในส่วนของนางสาวชิรญาและนางสุจิวรรณ
ปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๒๐ ร. ๒๑ และ ร. ๒๔ ว่าเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๐ นางสาวชิรญา
ได้เปิดบัญชีเงินฝากที่สาขาคอนแวนต์ เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ ฝากด้วยเช็คของนางสุจิวรรณ
เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางสุจิวรรณนำเงินเข้าฝากเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
อีกจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ ได้ถอนเงินจากบัญชียี่นี้จำนวน
๑๕,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท แล้วนำไปเข้าฝากเปิดบัญชีที่สาขาพุทธมณฑล เลขที่บัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๑๕-๐
ร่วมกับเช็คจำนวนเงิน ๕๗๕,๕๓๕.๕๓ บาท รวมเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในวันเดียวกันนั้น
ยังเปิดบัญชีเงินฝากที่สาขาเดียวกัน เลขที่บัญชี ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ ส่วนบัญชีเงินฝากที่สาขาคอนแวนต์

เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ ได้ปิดบัญชีไปเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ โดยนางสุจิวรรณ เป็นผู้เบิกถอนเงินไปจำนวน ๑๕,๘๔๗,๐๓๕.๕๘ บาท และในส่วนของนายพิทยและนางสุจิวรรณ ปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๑๘ ร. ๑๕ ร. ๒๖ และ ก. ๒๒ ประกอบข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ ของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร. ๒ ว่าเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ บุคคลทั้งสองได้เปิดบัญชีเงินฝากที่สาขาขอนแก่น เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๑๐๒๑๖-๑ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ก่อนที่นางสุจิวรรณจะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากเลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓-๕ ของสาขาเดียวกันเข้าฝากในบัญชีนี้เพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ เป็นเงิน ๑๗,๑๘๐,๒๓๕.๒๔ บาท ต่อมาวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ จึงโอนเงินจากบัญชีนี้จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าฝากเปิดบัญชีเงินฝาก ที่สาขาพุทธมณฑล เลขที่บัญชี ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ โดยนำฝากเพิ่มเติมด้วยเช็คอีกจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ ยังนำเงินเข้าฝากเพิ่มเติมอีก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยแยกเป็นเงินสด จำนวน ๑๕,๗๘๒,๔๒๕.๖๖ บาท และเช็คของนางสุจิวรรณอีก ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท นอกจากนี้ ยังเปิดบัญชีเงินฝากที่สาขาเดียวกันอีก ๑ บัญชี เลขที่บัญชี ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นางสุจิวรรณมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงินฝากดังกล่าวตลอดมาตั้งแต่ต้น ทั้งยังเป็นผู้หนึ่งที่มีอำนาจเบิกถอนเงินจากทุกบัญชีเว้นแต่บัญชีเงินฝากของนางบุรณีที่สาขาขอนแก่น เลขที่บัญชี ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ และเคยเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากที่สาขาพุทธมณฑลในเวลา ต่อมาหลายครั้ง เช่นที่ปรากฏจากเอกสารหมายเลข ร. ๑๘ ร. ๒๐ และ ร. ๒๒ ว่าเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ นางสุจิวรรณได้เบิกเงินจากบัญชีเงินฝากเลขที่บัญชี ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ จำนวน ๓,๓๕๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เลขที่บัญชี ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่บัญชี ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๔๖-๘ จำนวน ๒,๘๕๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ก็บได้ความอีกว่านางสุจิวรรณ เคยเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากจำนวนมากถึง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และยังคงนำเงินจากบัญชีเงินฝาก ไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจซื้อขายที่ดินของนางสุจิวรรณเอง โดยไม่ปรากฏว่าการเบิกถอนเงิน แต่ละครั้งต้องได้รับอนุญาตจากผู้หนึ่งผู้ใด จึงเป็นพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่านางสุจิวรรณใช้อำนาจ เบิกถอนเงินอย่างเป็นทางการเป็นเจ้าของตลอดมา

นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงที่นางสุจิวรรณมีชื่อเป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากร่วมกับบุตร ของนางสุจิวรรณจำนวน ๘ บัญชีนั้น เห็นว่า เงื่อนไขการสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

ซึ่งลูกค้าผู้ขอเปิดบัญชีกำหนดเองว่าต้องการให้บุคคลใดบ้างเป็นผู้ที่สามารถเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก แม้กำหนดไว้ ๒ คน แต่หากใช้คำว่า “หรือ” ไว้ระหว่างชื่อของบุคคล ๒ คน รวมทั้งหากใช้คำว่า “มีอำนาจสั่งจ่ายเพิ่มอีกคนหนึ่ง” ต่อจากชื่อของบุคคลใดทั้ง ๒ ประการ ย่อมมีผลให้ผู้ที่มิชื่อเพียง คนใดคนหนึ่ง สามารถลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากนั้น ๆ ได้ ตามแต่กรณี โดยผู้มิชื่อ อีกคนไม่ต้องให้ความยินยอมหรือรู้เห็นแต่อย่างใดเมื่อบุคคลใดสามารถเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ที่ตนมิชื่ออยู่ในบัญชานั้นได้ตามความประสงค์เช่นนี้ โดยปกติวิสัยของบุคคลทั่วไป หากต้องแสดงทรัพย์สิน ของตน ผู้นั้นก็ควรแสดงว่าเงินในบัญชีเงินฝากนั้นเป็นของตน เพราะต้องคำนึงว่า การมีสิทธิเต็มที ในเงินที่ฝากไว้ ไม่ว่าจะเบิกถอนหรือโอนเงินไปเพื่อใช้จ่ายในการใดก็ได้ตามที่ตนต้องการ ย่อมทำให้ บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าผู้เป็นเจ้าของเงินที่ฝากไว้ด้วยสามัญสำนึก โดยเฉพาะนางสุจิวรรณซึ่งมิชื่อ เป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากร่วมกับบุตรของตนจำนวน ๘ บัญชี และมีอาชีพเป็นนักธุรกิจ ทำธุรกรรมกับธนาคารพาณิชย์เป็นประจำ ยิ่งควรเข้าใจเหตุผลดังกล่าวได้เป็นอย่างดีคิดว่าบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ ที่ผู้คัดค้านเบิกความว่า ขณะผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งไม่ต้อง แสดงบัญชีทรัพย์สิน ผู้คัดค้านคิดว่าการเป็นข้าราชการมีเงิน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผิดปกติ ถ้าต่อไปผู้คัดค้านรับราชการในตำแหน่งที่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินแล้ว การมีเงินมากมายเหล่านี้ ไม่เป็นผลดีกับตนแน่ ก็ต้องถูกคำครหา ครั้นจะเอาเงินเหล่านี้ เวลาต้องแสดง ไม่แสดงก็ไม่ได้ นั่น เป็นการชี้ให้เห็นว่า ผู้คัดค้านต้องการปกปิดเงินจำนวนนี้ว่าเป็นของตน เพราะเป็นเงินจำนวนมาก เมื่อผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางราชการซึ่งมีหน้าที่ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สิน แล้วแสดงในบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินว่าเงินจำนวนนี้เป็นของผู้คัดค้าน อาจทำให้ผู้คัดค้านถูกผู้อื่นครหาได้ว่าเป็นเงินที่ได้มา จำนวนมากเกินกว่าที่ควรได้ตามอำนาจหน้าที่ แต่ถ้าผู้คัดค้านไม่แสดงว่ามีเงินจำนวนนี้ ก็จะเป็นความผิด ดังนั้นผู้คัดค้านจึงใช้วิธีปกปิดด้วยการให้บุตรเป็นผู้มิชื่อเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากเงินจำนวนนี้

ที่ผู้คัดค้านต่อสู้ว่า เหตุที่นางสาวชिरญาขอให้นางสุจิวรรณมิชื่อในบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๓ เพิ่มขึ้นอีก ๑ คน เพราะนางสาวชिरญาจะสมรส หากให้มารดาเป็นส่วน เป็นเจ้าของบัญชีและมีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินในบัญชีด้วยน่าจะเป็นการดีกว่านั้น เห็นว่า การที่บุตรของ ผู้คัดค้านจะสมรสและมีครอบครัว แสดงว่าบุตรของผู้คัดค้านย่อมมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะตัดสินใจ ในการใช้เงินดังกล่าวได้โดยไม่จำเป็นต้องให้มารดาเป็นผู้ช่วยเหลือแต่อย่างใด อีกทั้งหากเป็นเงินที่ผู้คัดค้าน ให้บุตรไปแล้วก่อนบุตรสมรสจริง เงินดังกล่าวย่อมต้องตกเป็นสินส่วนตัวของบุตรที่คู่สมรสของบุตร

มีอายุขัยเกี่ยวหรือนำไปใช้จ่ายได้ จึงไม่เป็นเหตุที่นางสุจิวรรณต้องเป็นห่วงกังวลในเรื่องนี้ การที่ผู้คัดค้านให้เหตุผลในการเพิ่มนางสุจิวรรณให้เป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินจากบัญชีอีกคนหนึ่งเพราะเกรงว่าจะเกิดความไม่แน่นอนในชีวิตสมรสของบุตรนั้น ยิ่งกลับทำให้เห็นว่า นางสุจิวรรณยังเป็นห่วงเงินจำนวนนี้อยู่ เพราะตนมีส่วนเป็นเจ้าของ มิได้ยกให้บุตรไปแล้วอย่างแท้จริง

ที่ผู้คัดค้านต่อสู้ฎีกาประการหนึ่งว่า เหตุที่นายพิทยขอให้นางสุจิวรรณลงชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๑๐๒๑๖-๑ ตั้งแต่วันที่เริ่มเปิดบัญชี เพราะนายพิทยกำลังเตรียมตัวจะไปเรียนต่างประเทศเป็นเวลานาน จะไม่สามารถทำธุรกรรมใดๆ การให้นางสุจิวรรณมีชื่ออยู่ในบัญชีด้วยเพื่อความสะดวกในการทำธุรกรรมต่างๆ กับธนาคารนั้น เห็นว่า หากนายพิทยต้องการเงินที่ฝากไว้คืนเพื่อนำไปใช้เปิดบัญชีเป็นของตนเอง และนางสุจิวรรณซึ่งอยู่ระหว่างบริหารจัดการเงินที่นายพิทยฝากไว้ ทขอยคืนเงินให้นายพิทยนำไปใช้เปิดบัญชีนี้ ตามข้อต่อสู้ของผู้คัดค้านจริงแสดงว่านายพิทยต้องการเป็นเจ้าของเงินแต่ผู้เดียวโดยไม่ต้องให้นางสุจิวรรณมาเกี่ยวข้องหรือบริหารจัดการเงินจำนวนนี้อีก เพราะหากยังต้องการให้นางสุจิวรรณบริหารจัดการเงินให้ ก็หาจำต้องขอเงินจำนวนนี้คืนจากนางสุจิวรรณแต่อย่างใด การที่นายพิทยขอยคืนเงินแล้วนำมาเปิดบัญชีเงินฝากของตน แต่กลับให้นางสุจิวรรณเบิกถอนหรือทำธุรกรรมเกี่ยวกับเงินในบัญชีดังกล่าวในระหว่างที่นายพิทยอยู่ต่างประเทศเช่นนี้ กลับชี้ให้เห็นว่านางสุจิวรรณยังคงความเป็นเจ้าของเงินดังกล่าว ดังนั้น ข้อต่อสู้ของผู้คัดค้านจึงขัดต่อเหตุผล ไม่น่ารับฟัง

ที่ผู้คัดค้านต่อสู้ต่อมาว่า บุตรทั้งสามจะปลูกบ้านของตนเองในที่ดินที่ผู้คัดค้านซื้อให้ซึ่งต้องใช้เวลาเตรียมการหลายปี แต่บุตรทั้งสามไม่มีเวลาว่างพอที่จะรับผิดชอบงานเตรียมการปลูกบ้านด้วยตนเองได้อีกทั้งไม่คุ้นเคยและขาดประสบการณ์ จึงตัดสินใจมอบงานเตรียมการปลูกบ้านทั้งหมดให้นางสุจิวรรณเป็นผู้รับผิดชอบแทน และเป็นเหตุให้ต้องโอนเงินในบัญชีเงินฝากทั้ง ๓ บัญชี ที่สาขาขอนแก่นไปฝากที่สาขาพุทธมณฑล ซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านของนางสุจิวรรณ และขอให้นางสุจิวรรณมีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากที่ขอเปิดใหม่ทั้ง ๖ บัญชี โดยเป็นบัญชีประเภทออมทรัพย์พิเศษจำนวน ๓ บัญชี สะดวกที่จะเบิกจ่ายเพื่อเตรียมปลูกสร้างบ้านยิ่งกว่าบัญชีเดิมซึ่งเป็นประเภทประจำ ๒๔ เดือน ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ เริ่มมีงานก่อสร้างบ้านของบุตรทั้งสามและมีการจ่ายเงินเกี่ยวกับการเตรียมงานก่อสร้างรวมทั้งจ่ายเงินมัดจำในสัญญาต่างๆ นางสุจิวรรณจะสำรองจ่ายเงินของตนเองไปก่อนแล้วไปหักกลบลบหนี้กับบุตรภายหลังนั้น แม้ทางใต้สวนจะปรากฏว่ามีการปลูกสร้างบ้านของบุตรทั้งสามจริงก็ตาม แต่ก็เริ่มปลูกสร้างในปี ๒๕๔๗ เป็นเวลาหลังจากเปิดบัญชีเงินฝากที่สาขาพุทธมณฑลนานถึงเกือบ ๔ ปี

นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่า ในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ นางสุจิวรรณได้ใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการปลูกสร้างบ้านของบุตรทั้งสามไปเพียงใด อย่างไรก็ตามแต่เพียงว่า วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ นางสุจิวรรณได้เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ที่มีชื่อนางสุจิวรรณหรือบุตรเป็นผู้มีสิทธิเบิกถอนเงินทั้ง ๓ บัญชี รวมเป็นเงิน ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำร้องของผู้คัดค้าน ก็มีการเบิกถอนเงินเพียงไม่กี่รายการโดยไม่ปรากฏชัดเจนว่า ผู้ใดเป็นผู้เบิกถอนเท่านั้น ส่วนที่ผู้คัดค้านต่อสู้และนางสุจิวรรณเบิกความทำนองว่าในการใช้เงินปลูกสร้างบ้าน มีทั้งเงินที่เบิกไปจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่สาขาพุทธมณฑล ที่มีชื่อนางสุจิวรรณหรือบุตรเป็นผู้มีสิทธิเบิกถอนเงิน บางครั้งนางสุจิวรรณก็ใช้เงินของตนสมทบไปด้วยโดยไม่ได้ทำบัญชีแจกแจงแบ่งส่วนเงินดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรนั้น เห็นว่า พฤติการณ์เช่นนี้กลับยิ่งแสดงให้เห็นว่าเงินที่อยู่ในบัญชีออมทรัพย์ที่สาขาพุทธมณฑล ประปนรวมอยู่กับเงินของนางสุจิวรรณ เพราะนางสุจิวรรณสามารถเบิกเงินส่วนนี้ไปใช้จ่ายร่วมกับเงินของตนโดยไม่ต้องทำบัญชีไว้เป็นหลักฐานให้ชัดเจนว่าตนได้ใช้เงินของบุตรไปเพียงใด คงเหลือเพียงใด และใช้ไปในกิจการใดบ้าง ส่วนที่ผู้คัดค้านต่อสู้ว่านางสุจิวรรณทำธุรกิจมานานนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นว่านางสุจิวรรณมีโอกาสได้เรียนรู้ให้เกิดประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงินการบัญชี ประกอบกับที่นางสุจิวรรณยังมีเงินผ่านมือเป็นหลักร้อยล้านบาท ทั้งบ้านของบุตรทั้ง ๓ หลัง ก็มีราคาค่าปลูกสร้างรวมกันไม่ต่ำกว่า ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ธุรกิจส่วนตัวของนางสุจิวรรณและราคาค่าปลูกสร้างบ้านที่มีมูลค่าสูงเช่นนี้ย่อมทำให้เกิดเงินหมุนเวียนทางบัญชีจำนวนมาก โดยปกติวิสัยของผู้ที่ประกอบธุรกิจที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงินการบัญชีแล้ว หากใช้เงินของตนสมทบกับเงินของบุตรสำหรับปลูกสร้างบ้าน ในขณะที่มีเงินหมุนเวียนทางบัญชีของตนจำนวนมาก แล้วจะต้องคิดคำนวณเพื่อหักกลบลบหนี้กันภายหลังก็ควรต้องทำหลักฐานหรือบัญชีแบ่งแยกประเภทเงินไว้ให้ชัดเจนว่าเงินส่วนใดหรือของผู้ใดที่ใช้สำหรับปลูกสร้างบ้าน หรือใช้ในการทำธุรกิจ และใช้จ่ายไปกับคงเหลือเพียงใด ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและถูกต้องในการคิดคำนวณเมื่อต้องหักกลบลบหนี้ในภายหลัง รวมทั้งเพื่อป้องกันไม่ให้บุตรแต่ละคนได้เปรียบเสียเปรียบกันด้วยเหตุใช้เงินปลูกสร้างบ้านของแต่ละคนมากไปหรือน้อยไป แต่นางสุจิวรรณก็หาได้ทำเช่นนั้นไม่ ด้วยเหตุเหล่านี้จึงเห็นว่าข้อต่อสู้ของผู้คัดค้านขัดแย้งต่อเหตุผล ไม่น่ารับฟัง ทั้งกลับเป็นข้อสนับสนุนให้น่าเชื่อยิ่งขึ้นว่านางสุจิวรรณเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าว เชื่อว่าเงินในบัญชีเงินฝากทั้ง ๕ บัญชี มิได้เป็นของบุตรของผู้คัดค้านอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ดี ที่ผู้ร้องอ้างว่าเงินในบัญชีเงินฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น รวม ๕ บัญชี ในระหว่างปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ รวมเป็นเงิน ๑๑๒,๘๒๐,๗๔๕.๗๗ บาท ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้ว นางสุจิวรรณไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ในช่วงนั้น และผู้คัดค้านยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ว่ากรียาไม่มีเงินได้ จึงสรุปได้ว่าเงินดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านนั้นเห็นว่า ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้จากแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของนางสุจิวรรณและผู้คัดค้านเป็นเพียงการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเงินได้ต่าง ๆ ของบุคคลทั้งสอง เพื่อคิดคำนวณจำนวนเงินภาษีอากรที่ต้องชำระแก่กรมสรรพากร ซึ่งบุคคลทั้งสองต่างเป็นผู้ให้ข้อมูลเอง ข้อมูลดังกล่าวยังไม่อาจฟังเป็นยุติหรือถือได้ว่าแท้จริงแล้วบุคคลทั้งสองมีเงินได้ตามจำนวนนั้นจริงหรือไม่ เพียงแต่หากถูกตรวจสอบพบว่าให้ข้อมูลเป็นเท็จ ก็อาจมีโทษหรือถูกบังคับตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรเท่านั้น การพิจารณาว่าแท้จริงแล้วบุคคลทั้งสองมีเงินได้เพียงใด รวมทั้งเงินในบัญชีเงินฝากข้างต้นเป็นของผู้คัดค้านหรือไม่ ย่อมต้องอาศัยพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงประการอื่น ๆ ประกอบเข้าด้วยกัน ดังนั้น ด้วยข้อเท็จจริงที่ได้จากแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ตามกล่าวแล้ว ยังไม่อาจชี้ชัดได้ว่าเงินในบัญชีเงินฝากข้างต้นเป็นของผู้คัดค้านแต่ผู้เดียว เมื่อได้รับความจากคำคัดค้านและคำเบิกความของผู้คัดค้านว่า เงินในบัญชีเงินฝากทั้งหมดมีที่มาจากผลกำไรในการประกอบธุรกิจตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ เป็นเงินประมาณ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แยกไม่ได้ว่าเป็นส่วนของผู้คัดค้านเท่าใดหรือของนางสุจิวรรณเท่าใด ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานอื่นใดอีกที่พอบ่งชี้ได้ว่าบุคคลทั้งสองมีส่วนเป็นเจ้าของเงินดังกล่าวเพียงใด จึงรับฟังได้เพียงว่าผู้คัดค้านและนางสุจิวรรณร่วมกันเป็นเจ้าของเงินดังกล่าวเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้เช่นนี้เห็นว่า ข้อต่อสู้อื่นของผู้คัดค้านย่อมไม่เป็นสาระอันต้องวินิจฉัยอีกต่อไป การที่ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง โดยไม่ได้แสดงทรัพย์สินอันเป็นเงินของตนและคู่สมรสซึ่งฝากไว้ในบัญชีเงินฝากที่อยู่ในชื่อของบุตรหรือที่คู่สมรสมีชื่อร่วมกับบุตร ทำให้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบที่ผู้คัดค้านยื่นแสดงต่อผู้ร้องนั้นไม่ถูกต้องเพราะมีรายการทรัพย์สินของผู้คัดค้านและคู่สมรสที่ขาดหายไปบางส่วน ไม่ตรงกับจำนวนทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านและคู่สมรสมีอยู่จริง องค์กรคณะผู้พิพากษาโดยมติเสียงข้างมากเห็นว่า ผู้คัดค้านจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามคำร้อง

พิพากษาว่า นายสมบัติ อุทัยสาง ผู้คัดค้าน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง และมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๕ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุก เห็นสมควรรอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากผู้คัดค้าน ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ และ ๓๐ กับห้ามมิให้ผู้คัดค้าน ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง

นายเกษม วีรวงศ์

นางเปรมใจ กิติคุณไพโรจน์

นายศิริชัย จิระบุญศรี

นายสมศักดิ์ ตันติภิรมย์

นายณรงค์พล ทองจีน

นางอัปสร หิรัญบุรณะ

นายมนูพงศ์ รุจิกันทะ

นายสมศักดิ์ อเนกพุฒิ

นายชัยวุฒิ โลหจิตรานนท์